

Bruxelles, den 13. maj 2022
(OR. fr)

8979/22

COH 39
SOC 260

NOTE

fra:	formandskabet
til:	De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet
Vedr.:	Hvordan kan en udvikling, der er tilpasset fælles mål, forenes med muligheden for at tage større hensyn til løsninger, som lokale aktører har udformet for at opfylde disse mål? = Udveksling af synspunkter

På samlingen den 2. juni i Rådet for Almindelige Anliggender, som skal handle om samhørighedspolitikken, opfordres ministrene med ansvar for samhørighedspolitikken til på grundlag af formandskabets dokument i bilaget til denne note at udveksle synspunkter om, "hvordan en udvikling, der er tilpasset fælles mål, kan forenes med muligheden for at tage større hensyn til løsninger, som lokale aktører har udformet for at opfylde disse mål".

Rådet for Almindelige Anliggender (samhørighed), den 2. juni 2022**Diskussionsoplæg**

Den Europæiske Unions motto – "forenet i mangfoldighed" – har aldrig været så aktuelt som nu, hvor de dramatiske begivenheder, der udspiller sig ved vores grænser, minder os om, i hvilken grad fred fortsat er et af Den Europæiske Unions centrale og grundlæggende mål. Anerkendelsen af Unionens kulturrigdom og sproglige rigdom er også en anerkendelse af mangfoldigheden i de regioner og lokale og regionale myndigheder, som Unionen er sammensat af. I en verden, hvor vi konfronteres med konsekvenserne af store klimamæssige, digitale og sociale omstillinger, er det netop disse forskellige dele af vores fælles arv og deres harmoniske og afbalancerede udvikling, der gør os stærkere sammen.

Den europæiske samhørighedspolitik har helt fra starten været et fundament for udformning af fælles udviklings- og vækstforløb, der skal give flere muligheder for bæredygtig udvikling, mindske risikoen for spændinger som følge af uforholdsmæssig store forskelle og forbedre livskvaliteten for alle europæere.

Den seneste samhørighedsrapport bekræfter, at konvergen mellem medlemsstaterne og mellem Unionens regioner bliver større og større, og at Unionens udviklingsniveau er blevet forbedret. I rapporten påpeges imidlertid også nye udfordringer og risici for samhørigheden, som vi bør forberede os på allerede nu på grundlag af fælles fastsatte strategier og mål, navnlig med henblik på at finde bæredygtige løsninger:

- der kan forhindre, at visse områder (landdistrikter, perifere områder, områder, der befinder sig i en industriel omstillingsproces osv.) og deres befolkning, som føler sig ladt i stikken og afskåret fra den vigtigste økonomiske og sociale udvikling, hvilket giver næring til geografisk utilfredshed, hægtes af

- der kan imødegå de vanskeligheder, som opleves i mange regioner, der på trods af den støtte, de modtager, stadig befinder sig i en situation med stagnation eller endog tilbagegang i deres udviklingsniveau i forhold til det europæiske gennemsnit og kæmper for at slå ind på en kurs med bæredygtig vækst. Disse udviklingsfælder findes i alle geografiske områder i Unionen og på alle udviklingsniveauer.

Rapportens konklusioner får os også til at spørge os selv:

- om de metoder, som har været anvendt gennem tre generationer af ledsageprogrammer for disse regioners udviklingsforløb, kan anvendes i perioden efter 2027, og
- om, hvordan samhørighedspolitikens prioriteter kan tilpasses, således at regionerne kan tage hensyn til deres egne behov og udviklingskapaciteter, som ikke er og ikke kan være de samme i hele Den Europæiske Union.

På grundlag af disse konklusioner forelægger formandskabet således følgende spørgsmål til drøftelse:

Bør metoden genovervejes?

Den europæiske regionalpolitik fastlægger fælles europæiske retningslinjer for alle regioner uden hensyn til deres karakteristika. Det er ikke desto mindre almindeligt anerkendt, at lokale aktører har de bedste forudsætninger for at fastlægge deres behov, og at ikke alle situationer kræver de samme løsninger (*der findes ikke en universalløsning*).

Spørgsmålet er således, hvordan en udvikling, der er tilpasset fælles mål, kan forenes med muligheden for større differentiering for at tage hensyn til forskellige udgangspunkter?

Hvordan kan vi forenkle politikens gennemførelse og samtidig bevare de lokale aktørers ejerskab og partnerskabsprincippet på en sådan måde, at differentierede forløb, der leder hen imod de overordnede europæiske strategiske retningslinjer, fremmes?